

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413202245
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413202245.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Lawyer Partners a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35944471, zastúpená Advokátska kancelária Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 13, IČO: 36866733, proti žalovanému: N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. J., R. I. XXX, zastúpený JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1718, v konaní o zaplatenie sumy 23,57 eura (710,- Sk) s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietal.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 89,12 eura a ďalších trov vo výške 16,50 eura, ktorú je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou z 23.03.2006, doručenou na tunajší súd 26.03.2013, sa žalobca prostredníctvom svojho vtedajšieho zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 23,57 eura (710,- Sk), ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že na základe verejnej obchodnej súťaže na postúpenie pohľadávok Slovenského rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava (ďalej len „Sro“) bola na žalobcu postúpená nižšie špecifikovaná pohľadávka voči žalovanému. S postúpením tejto pohľadávky zo Sro na žalobcu bol žalovaný oboznámený zo strany Sro oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2005 a zároveň bol zo strany Sro vyzvaný na úhradu nedoplatku z koncesionárskych poplatkov vo výške spolu 770,- Sk. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému vznikla z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov (ďalej len „KP“) za obdobie vyšpecifikované vo výpise nedoplatkov žalovaného v celkovej výške 770,- Sk. Žalobca si uplatňuje len nepremlčanú časť dlhu vo výške 710,- Sk. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKP“) neplní ani v súčasnosti. Žalovaný potvrdil vznik povinnosti platiť poplatok poukázaním platieb za rozhlasový prijímač Sro. Podľa § 3 ods. 3 a § 4a ods. 1 a ods. 2 ZoKP bol žalovaný povinný platiť KP za rozhlasový prijímač vždy do 15. dňa v mesiaci nasledovne: v období od 01.09.1999 do 31.07.2003 vo výške 30,- Sk u fyzických osôb za používanie rozhlasových prijímačov, u právnických osôb a samostatne zárobkovo činných osôb za používanie rozhlasových prijímačov, a to za každý prijímač a v období od 01.08.2003 do 30.06.2005 vo výške 40,- Sk u fyzických osôb za používanie rozhlasových prijímačov, u právnických osôb a samostatne zárobkovo činných osôb za používanie rozhlasových prijímačov, a to za každý prijímač. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný je v omeškaní s platením koncesionárskych poplatkov po dobu dlhšiu ako jeden mesiac odo dňa ich

splatnosti, vyzval ho podľa § 8 ods. 3 ZoKP Sro na ich zaplatenie. Žalovaný túto výzvu ignoroval, naďalej odmieta komunikovať a nie je ochotný poskytnúť potrebnú súčinnosť na urovanie ich záväzkových vzťahov. Rovnako žalovaný neoznámil žalobcovi skutočnosti, ktoré by mali za následok zánik povinnosti platiť KP (t.j. zničenie alebo neopraviteľnosť prijímača, resp. jeho predaj, darovanie, príp. zverenie na dlhodobé používanie inej fyzickej osobe). Zároveň sa v zmysle § 8 ods. 1 ZoKP dostal žalovaný so zaplatením KP do omeškania.

Proti platobnému rozkazu, ktorý tunajší súd v uvedenej veci podľa žaloby vydal 20.11.2014 pod č. k. 7Ro/313/2013-10 podal žalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom splnomocneného zástupcu včas odpor s odôvodnením vo veci samej, následkom čoho došlo podľa § 174 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) k zrušeniu platobného rozkazu. Odôvodnil ho tým, že za predpokladu, že žalobca dôvodnosť ním uplatnenej pohľadávky odvodzuje od výzvy na úhradu nedoplatkov z KP z 20.10.2005, ktorá tvorila prílohu platobného rozkazu, táto výzva nebola žalovanému nikdy doručená, hoci platná právna úprava požadovala doručovanie výzvy na úhradu nedoplatkov do vlastných rúk. Žalovanému ale nikdy doručená nebola a má za to, že v súdnom prípade neprichádza do úvahy ani aplikácia fikcie doručenia, nakoľko ZoKP platný a účinný v čase podania výzvy na úhradu nedoplatkov, t.j. ku dňu 20.10.2005, neobsahoval ustanovenia o možnosti náhradného doručovania tak, ako je to upravené v súčasnosti platnom zákone. Žalovaný pohľadávku vo výške 23,57 eura s príslušenstvom voči žalobcovi neuznáva. V posudzovanom prípade doteraz neboli naplnené podmienky pre vydanie platobného rozkazu v zmysle ust. § 172 ods. 1 prvá veta O.s.p., nakoľko nárok uplatnený žalobcom na zaplatenie peňažnej sumy nevyplýval zo skutočností, listín a dôkazov, ktoré žalobca priložil ako prílohu k návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca svoje právo na zaplatenie sumy 23,57 eura vyvodzuje len z listiny s názvom Výzva na úhradu nedoplatku z koncesionárskych poplatkov podľa ZoKP, ktorá nie je ani opatrená doručenkou preukazujúcou, že by bola skutočne žalovanému doručená v súlade s požiadavkami vtedy platnej právnej úpravy. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania, nakoľko ako to vyplýva z obsahu výzvy, nedoplatok na koncesionárskom poplatku vo výške 23,57 eura evidoval Sro ešte ku dňu 20.09.2005, kedy uvedený nedoplatok aj postúpil na žalobcu. Ako ďalej vyplýva z listín priložených k platobnému rozkazu, návrh bol na Okresný súd Dolný Kubín podaný až dňa 26.03.2013. Žiadal žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania.

Zástupca žalobcu vo vyjadrení k podanému odporu z 23.01.2015 uviedol, že návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým si žalobca uplatnil svoju pohľadávku voči žalovanému, bol Okresnému súdu Dolný Kubín doručený dňa 31.03.2006, pričom návrh bol urobený elektronickou formou a bol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom. Týmto momentom sa začalo konanie. V súlade s ust. § 112 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Žalobca si časť svojej pohľadávky, voči ktorej by mohlo byť uplatnená námietka premlčania v konaní ani neuplatňoval. Preto nedošlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky. Dĺžné obdobie žalovaného je 7, 9 - 12/2003, 1 - 12/2004, 2/2005.

Ďalším podaním z 10.02.2015 na výzvu súdu uviedol, že zásielka bola odoslaná so službou „Doporučené“ bez služby „Doručenka“. Z uvedeného dôvodu žalobca doručenkou nedisponuje. Keďže žalobca nebol odosielateľom uvedeného oznámenia a výzvy, nepatrí medzi okruh osôb, ktoré sú oprávnené od Slovenskej pošty požadovať poskytnutie informácie o mieste a čase doručenia predmetnej zásielky. Uvedený dôkaz je možné vykonať dopytom na Slovenskú poštu zo strany súdu. Žalobca však disponuje potvrdením Sro, ktoré svedčí o tom, že Sro dlžníkovi postúpenie pohľadávky preukázal a zároveň ho vyzval na úhradu nedoplatku. Uvedené potvrdenie je podpísané zaručeným elektronickým podpisom a bolo priložené k návrhu na vydanie platobného rozkazu v elektronickej forme.

Súd konal a na pojednávaní 25.02.2015 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu) a žalovaného. Neúčast' žalovaného ospravedlnil jeho zástupca z dôvodu, že tento sa dlhodobo pracovne nachádza v zahraničí v Nemecku, tohto o termíne pojednávania informoval a žalovaný súhlasí s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

Na uvedenom pojednávaní zástupca žalovaného o.i. poukazujúc na § 8 ods. 2 a 3 ZoKP uviedol, že žalovanému nebola na adresu jeho trvalého pobytu doručená žiadna výzva zo strany Sro, ktorou by bol vyzývaný na úhradu nedoplatkov a takúto výzvu neobdržal ani od právneho nástupcu Sro - žalobcu. Žalobca nepreukázal, že by on alebo jeho právny predchodca doručil žalovanému výzvu a teda v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a pre prípad úspechu priznať náhradu trov konania.

Predmetom tohto konania podľa k žalobe pripojeného výpisu nedoplatkov žalovaného evidenčné číslo 9030280879 sú nezaplatené koncesionárske poplatky za obdobie mesiacov júl, september až december 2003, január až december 2004 a február 2005, pričom za mesiac júl 2003 bol predpis 30,- Sk a za každý z ďalších mesiacov bol predpis 40,- Sk.

Podľa § 8 ods. 2 ZoKP v znení účinnom v období, za ktoré si uplatnil zaplatenie koncesionárskych poplatkov až do 01.04.2008, ak je platiteľ poplatku v omeškaní so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6 - podľa uvedených ustanovení povinnosť zaplatiť poplatok vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí prijímača a končí sa posledným dňom mesiaca, v ktorom zanikla povinnosť platiť poplatok a tento poplatok je jeho platiteľ povinný zaplatiť do 15. dňa v mesiaci), vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona.

Podľa § 8 ods. 3 uvedeného zákona, ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.

V súdenom prípade žalovaný poukazujúc práve na citované ustanovenie § 8 ods. 2 a 3 ZoKP žiadal žalobu zamietnuť tvrdiac, že nebol zo strany Sro (a ani nikoho iného) písomne vyzývaný na zaplatenie koncesionárskych poplatkov. Žalobca tvrdil, že sa tak malo stať výzvou postupcu - Sro zo dňa 20.10.2005, ktorú pripojil k žalobe a ktorá mala byť žalovanému doručovaná na adresu A. doporučenou zásielkou podanou pod podacím číslom 6082690 ako to vyplýva z potvrdenia Sro podpísaným Ing. H., povereným štatutárom Sro. Uvedenou výzvou mal Sro žalovaného s poukazom na § 8 ods. 2 ZoKP vyzvať na zaplatenie ku dňu 20.09.2005 evidovaného nedoplatku na KP vo výške 770,- Sk do 21 dní odo dňa doručenia výzvy na tam uvedený účet žalobcu a súčasne žalovanému oznámiť, že ku dňu 20.09.2005 Sro postúpil danú pohľadávku žalobcovi.

S ohľadom na obranu žalovaného cestou jeho zástupcu, bolo dôkazné bremeno na žalobcovi preukázať, že daná písomná výzva bola skutočne žalovanému doručená, čo žalobca nepreukázal. V písomnom podaní zástupcu žalobcu z 10.02.2015 bol len „naznačený“ možný dôkaz, ale bez návrhu jeho vykonania a to, že je možné vykonať dopyt na Slovenskú poštu zo strany súdu o mieste a čase doručenia predmetnej zásielky. Takýto dôkaz (ak by ho žalobca výslovne navrhol) s ohľadom na a odstup času ani nemožno úspešne vykonať. Podľa Poštových podmienok Slovenskej pošty pre vnútroštátny styk, účinných od 01.01.2015 (bod 7.1.2) potvrdenie o dodaní zásielky môže Slovenská pošta poskytnúť aj dodatočne v lehote 3 rokov odo dňa dodania zásielky za podmienky, že pri podaní žiadosti adresát zásielku dodatočne označí uvedením podacích znakov zásielky a adresou adresáta. Ak mala byť daná výzva doručovaná žalovanému doporučenou zásielkou podanou na pošte 20.10.2005, s ohľadom na značný odstup času by už nebolo ani možné získať pozitívne alebo negatívne stanovisko Slovenskej pošty ohľadne toho, či žalovanému daná zásielka skutočne bola alebo nebola doručená.

Keďže žalobca nepreukázal doručenie danej výzvy žalovanému, čo je jedna z podmienok (jeden z nevyhnutných predpokladov) pre to, aby si vôbec veriteľ pohľadávky predstavujúcej neuhradené koncesionárske poplatky, mohol takýto nárok (úspešne) uplatniť na súde, súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Totiž žalobca ako veriteľ pohľadávky titulom koncesionárskych poplatkov by tak mohol úspešne urobiť okrem predpokladu, že takéto poplatky za žiadané obdobie skutočne žalovaným neboli zaplatené, len v prípade, ak by v súlade s § 8 ods. 2 a 3 ZoKP žalovaný obdržal písomnú výzvu od Sro na úhradu nedoplatkov, s ktorými by bol pred daním výzvy v omeškaní po dobu dlhšiu ako jeden mesiac odo dňa ich splatnosti a súčasne, ak by márne uplynula lehota určená vo výzve na ich zaplatenie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanému majúcemu plný úspech vo veci, priznal voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vzniknutých trov. Žalovanému priznané trovy

vo výške dôvodne vzniknutých a súčasne uplatnených trov pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 89,12 eura, predstavujúcich odmenu za 3 úkony právnej služby - 1/ prevzatie a príprava zastúpenia 30.12.2014 vrátane prvej porady s klientom, 2/ podanie odporu z 30.12.2014 voči platobnému rozkazu, 3/ účasť na pojednávaní 25.02.2014 (I úkon á 16,60 eura + režijný paušál ku každému z dvoch úkonov z r. 2014 po 8,04 eura a k úkonu z r. 2015 - 8,39 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu). Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. v aktuálne účinnom znení. Z uplatnených trov právneho zastúpenia súd nepriznal účtovanú odmenu za úkon „porada s klientom z 30.12.2014“, ktorý zástupca žalovaného dokladoval úradným záznamom o rokovaní s klientom z uvedeného dňa, nakoľko nebolo preukázané, že by sa nemalo v prípade tejto porady jednať o prvú poradu, za ktorú prináleží odmena v rámci úkonu príprava a prevzatie zastúpenia, keď v deň jej konania súčasne došlo nielen k prevzatiu zastúpenia ale aj k vyhotoveniu odporu proti platobnému rozkazu. Ďalšie trovy vznikli žalovanému v súvislosti s jeho poplatkovou povinnosťou v súvislosti s podaním odporu proti platobnému rozkazu vo výške 16,50 eura. Žalovanému priznané trovy je žalobca povinný zaplatiť s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zástupcovi žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).